

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: 878/2/2009/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

501/2010. (XII. 1.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2009. október 9-én előterjesztett **panaszát** a 2010. december 1-jén megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – a M. Városi Rendőrkapitányság – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedésre nem került sor, mivel az alapjog korlátozása jogszerűen történt, továbbá alapjogot sértő intézkedés nem állapítható meg.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

1) A panaszos panaszbeadványában előadta, hogy 2009. október 3-án feleségével és néhány barátjával M. városban tartózkodtak, amikor egyik barátja egy csoporttal konfliktusba keveredett, de ebből semmilyen gond nem keletkezett. A panaszos továbbindult a feleségével, ekkor azonban a csoport egyik erősen ittas tagja a panaszost agresszívan provokálni kezdte. Elkezdtek lökdösődni, majd a földre kerültek, de nem ütötték meg egymást. Végül a barátok választották szét őket. Ezt követően a panaszos és felesége továbbment, azonban pár perccel később három rendőrautó jelent meg, a panaszost és feleségét a falhoz állították, és a panaszost hátulról gumibottal leütötték, annak ellenére, hogy feltartott kézzel engedelmeskedett. A panaszost megmotozták és hátrabilincselt kézzel az egyik rendőrségi buszba ültették, ahol aztán a rendőrök ököllel és könyökkel ütötték. A rendőrségen kiderült, hogy az a férfi, akivel konfliktusba keveredett, szintén rendőr. A kapitányságon ez a személy le is köpdöste, amit a rendőrök tétlenül néztek, sőt, amikor ezt sérelmezte, gumibottal ütötték. Sérüléseiről látlelet készült. Az ügyben a panaszos a Sz. Városi Rendőrkapitányságon feljelentést tett.

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük

2) A Sz. városi Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztályán 2009. október 5-én készült feljelentés szerint a panaszos és felesége részt vett a móri bornapokon. Hajnali 1 óra 05 perc körül egy étterem előtti területen sétáltak, amikor három férfitől nem tudtak továbbmenni. E három férfi közül a panaszos felesége látásból ismerte az egyiket, mert az unokatestvére férje, a másik két személyről pedig tudta, hogy az ő két testvére. A panaszosok társaságában lévő egyik férfi meglökte az egyik testvért, mivel nem akart arrébb menni az utcán. Ezt követően szóváltás alakult ki a legidősebb testvér és e között a férfi között, amit a panaszos azzal fékezett meg, hogy megfogta hátulról az ismerősük kezét, mert nem akarta, hogy verekedés legyen. Ezt követően továbbmentek, majd néhány pillanattal később a panaszos a földre került és azt észlelte, hogy kb. hárman ember fekszik rajta, de ütésváltás nem volt, csak lökdösődés. A panaszosokkal lévő ismerős ekkor a segítségére sietett és leszedte róla a férfiakat. Ebből a dulakodásból nem nagyon keletkezett sérülése, csak a középső testvér próbálta kinyomni a szemét kétszer-háromszor, sikertelenül. A panaszos és felesége továbbmentek, mivel az utcai lökdösődés ezzel lezárult. Mondta a feleségének, hogy nem lát a bal szemére, nézze meg, mi történt, de a felesége nem látott látható külső sérülést.

Ezt követően, kb. két perc múlva megérkeztek a rendőrök, 1 személygépkocsival és 2 kisbusszal. Egyiküktől megkérdezte angolul, hogy mit akarnak. A rendőr azt felelte neki angolul, hogy „Ne magyarázzál, menjél a falhoz!”. A panaszos ekkor a falhoz ment feltartott kézzel. Ekkor látta, hogy a felesége és barátjuk is a falnál áll. Aztán kapott egy ütest a tarkójára gumibottal minden előzetes figyelmeztetés nélkül az egyik rendőrtől, amitől a földre esett. Ekkor látta, hogy a felesége a rendőrökkel beszél. Később tudta meg, másnap reggel 7 órakor, hogy a felesége felelősségre vonta a háromfős társaság legidősebb tagját, akiről akkor derült ki, hogy rendőr, de nem egyenruhában, hanem civilben volt és nagyon ittas volt. Reggelig nem beszélhetett a feleségével.

A rendőrök a falhoz állították, átvizsgálták a ruházatát, és hátrabilincseltek a kezeit, majd berakták egy kisbuszba, aminek nem látta a rendszámát. A feleségét és a barátjukat egy másik kocsiba rakták. Az utcán nem kapott több ütest, de a korábbi ütés miatt púp nőtt a fején, ami a feljelentés idején már nagyon fáj neki.

A kisbuszban pedig, amikor azt mondta, hogy nem csinált semmit, a mellette ülő két rendőr – az is, aki tudott angolul - elkezdte ütni, az ütések az arcát, a veséjét, lapockáját és jobb felkarját érték. A sérülései láthatóak, több helyen felhasították a bőrét, a szája is felrepedt.

A rendőrségen leültették őket a folyósóra, de egymástól távol, a feleségével és a barátjával nem beszélhetett.

Ez alatt az idő alatt, amíg a felesége kint dohányzott, az a rendőr, akivel konfliktusba keveredett, háromszor is leköpte, emiatt a panaszos felállt és azt mondta neki angolul, hogy „Ha ezt még egyszer csinálja, ezt már újra nem fogja tudni csinálni!”, ekkor a panaszos mellett ülő rendőr, aki tudott angolul, a panaszost vesén ütötte a gumibotjával.

Később elvitték a kórházba vérvételre, amibe nem egyezett bele, ugyanis osztrák állampolgárként úgy tudja, hogy szükséges a beleegyezése. Ellenállt, amikor vért akartak tőle venni, ezért lefogták, de végül engedelmeskedett. Sérélmezte, hogy őt és a velük lévő ismerősét elvitték vérvételre, míg a civilben lévő rendőrt nem. Ezt követően visszavitték a rendőrségre, a panaszost végül 04 óra 30 perckor hallgatták ki gyanúsítottként garázdaság miatt, addig váraкоztak. A kihallgatásán a kirendelt védője nem volt jelen.

A kihallgatásról szóló jegyzőkönyvet úgy íratatták alá vele, hogy a tolmáccsal nem értették meg egymást (se ő nem értette a tolmácsot, se a tolmács őt, sok dolgot egyszerűen le se

fordított, a tolmács nem értette, hogy miről szól a története), és nem is kapta meg az iratot lefordítva, így valójában nem volt azzal tisztában, hogy mit ír alá. A jegyzőkönyvből kimaradt, hogy a rendőrök megverték, és az is, hogy az utcán mi történt, mert a verés miatt nagyon meg volt rémülve és ezért nem mert minden részletet elmondani. A kapitányságról másnap reggel 7 körül engedték el.

3) A panaszos csatolta a felesége feljelentését tartalmazó 07040/527878/2009/id számú 2009. október 5-én készült jegyzőkönyvét. A felesége gyakorlatilag egyezően adta elő a panaszossal a történeteket. Feljelentése az alább eltéréseket, többletinformációkat tartalmazza:

A feleség helyi születésű, ezért látogattak haza. A rendőrök megérkezésekor lökdösték a rendőrök, hogy menjen a falhoz. A férjét megütötték, majd megmotozták, közben azt kérdezték tőle, hogy van-e a férjénél fegyver. Mondta nekik, hogy nincs. Vele annyira nem foglalkoztak a rendőrök, ezért eljött a faltól és veszekedni kezdett az unokatestvére férjének középső testvérével (aki megpróbálta korábban a férje szemét kinyomni). Ekkor a férfi az arcába ordította, hogy „Én rendőr vagyok!”. Ekkor a panaszos felesége megkérdezte, hogy akkor hol a jelvénye és az egyenruhája. Erre ő azt mondta, hogy „Én civilben vagyok!”. Erre a feljelentő azt válaszolta, hogy „Ennyi erővel én is én is lehetek civil ruhás rendőr, csak otthon van a ruhám!” Ez a beszélgetés egy szóváltásba ment át, aminek során azt mondta neki a férfi, hogy „Szét vagy szívva!”. Erre a nő azt felelte, hogy ő is. Tettelegességre nem került sor. A férfi nagyon részeg volt, ő is ivott a borfesztiválon, de ő csak be volt csípve.

Ezt követően ráordítottak a panaszosra, hogy üljön be a kocsiba, aminek ő engedelmeskedett is, azonban az egyik rendőr hátulról megragadta mindkét karját és tuszkolni kezdte az autó felé. Amikor az megkérdezte, hogy kit öltek meg, hogy ilyen eljárásban van részük, ugyanez a rendőr fenyegette a panaszos feleségét az autóban, illetve amikor megérkeztek a rendőrkapitányságra, rákiabált, hogy menjen fel a lépcsőn, és meg is lökte. Körülbelül egy óra hosszan várakozott, közben megérkezett a kötekedő 3 fős társaság is, aki úgy sétálgattak a kapitányságon, mintha otthon lennének. Amikor kiment dohányozni, akkor történt, hogy a férjét leköpték, így az esetet nem látta.

Később el akarták vinni vérvételre a férjét, aki azonban azt mondta, hogy nem egyezik bele, de amikor rárakták a bilincset, olyan szorosan húzták meg, hogy végül azt mondta, hogy beleegyezik a vérvételbe, csak vegyék le róla. Ekkor az a rendőr, aki a panaszost is lökdöste, azt mondta a férjének, hogy „Ha verekedni tudsz, akkor ezt is tudod viselni”.

A panaszos felesége mindezekhez hozzátette azt is, hogy amikor a dohányzásból visszaérkezett, akkor látta meg a férje sérüléseit az arcán, ekkor tudtak néhány szót váltani, és a férje angolul elárulta, hogy a rendőrök megverték a rendőrautóban. Emiatt ő kérdőre vonta a helyiségben tartózkodó rendőröket, ők azonban csak nevetgéltek a férje sérülésein.

Elmondta még azt is, hogy a férje még a kisbuszban azt mondta angolul a rendőröknek, hogy jogi képviselő nélkül nem beszél, a rendőrök azonban azt mondták neki, hogy mindent megtesznek azért, hogy beszéljen.

Egy barátjuk – aki látta az utcán történeteket – bejött a kapitányságra, hogy tanúvallomást tegyen, de az unokatestvére férje kiutasította, majd a testvéreivel együtt kilökdösték a férfit az ajtón. Ez a jelenet még négyszer megisméltődött, végül engedték, hogy leüljön. Ezt követően elmondta a férfi a rendőröknek, hogy mi történt, de a meghallatásáról jegyzőkönyvet nem kapott.

Neki is keletkeztek 8 napon belül gyógyuló sérülései.

4) A panaszos járóbeteg szakellátási lapja szerint a „koponyán törésre utaló jel fizikálisan nem igazolható. Pupillák OO++= fényre jól reagálnak. Friss centrálisan organikus neurológiai kórjel nincs. Mko. járomív felett homlokon, bal oldali csípőlapát felett abrasio látható. Nyaki gerinc nyom. érz. Mozgásai szabadok. Kezei, lábai nem zsibbadnak. Mellkas stabil. Tüdejét mko. átlégzi. Has fiz. vizsg. neg. Medence stabil. Végtagok alakilag és funk. épek. Érzés, keringés rendben.” Az elkészített röntgenfelvételeken traumás csonteltérés nem látható. Diagnózis: „k. m. n. módon elkövetett testi sértés”.

II.

A Testület felvilágosítás-kérésére a rendőrség az alábbi dokumentumokat küldte el:

1) A M. Városi Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztályán 2009. október 5-én 07040/501904/2009/id. számon készült, tanúkihallgatásról szóló jegyzőkönyvben a panaszos felesége röviden elismételte a feljelentésben foglaltakat.

2) A megyei rendőrfőkapitány 2009. november 11-i, 07000/6221/2009/Ált. számú összefoglaló levele szerint a vizsgált rendőri intézkedésekre 2009. október 3-án, 01 óra 27 perckor, telefonon érkezett bejelentést követően került sor. A bejelentő a móri rendőrkapitányság hivatásos állományú beosztottja volt. A helyszínen megállapított, illetve az események kapcsán indult rendőrségi eljárás adatai alapján elmondható, hogy a M. városi Rendőrkapitányság beosztottjai a kérdéses időpontban baráti társaságukkal mentek az utcán. Mögöttük egy 4-5 fős baráti társaság ment, köztük a panaszos és felesége. A társaságukban tartózkodó egyik férfi az előttük menők után kiabált, majd miután azok megfordultak, egyikőjüket fellökte. Emiatt szóváltás alakult ki, mely során a panaszos az egyik szolgálton kívüli rendőrré ugrott, a földre teperte és elkezdte ütlegelni, a helyszínen lévő személyek pedig megpróbálták szétválasztani őket. Miután ez sikerült, a szolgálton kívüli rendőr felmutatta szolgálati igazolványát, ezzel próbálta meg megakadályozni a további erőszakos cselekmények kialakulását, majd mobiltelefonjáról értesítette a rendőrséget. Az intézkedő rendőrök megérkezéséig a panaszos ismételten rátámadt, majd szétválasztásukat követően a feleségével és a vitát kezdeményező személlyel elhagyta a helyszínt.

A rendőri intézkedésre a helyszíntől nem messze került sor, a panaszossal szemben testi kényszer, majd a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 48. § c) pontja alapján szökésének megakadályozására bilincset, illetve ruházat átvizsgálást alkalmaztak. A panaszos feleségével szemben az Rtv. 31. § (1) bekezdése alapján ruházatátvizsgálást alkalmaztak. Az igazoltatásokat követően a helyszínen rendelkezésre álló adatokra tekintettel mindhárom személyt, vagyis a panaszost, a feleségét és társukat az Rtv. 33. § (2) bekezdés b) pontja alapján előállították a M. városi Rendőrkapitányságra. Az intézkedésben a M. városi, illetve a S. városi Rendőrkapitányság beosztottai vettek részt. A bűncselekmény gyanúja miatt halaszthatatlan nyomozási cselekményeket és egyéb, késedelmet nem tűrő intézkedéseket a M. városi Rendőrkapitányság bűnügyi állománya hajtotta végre. A panaszos és barátja a Büntető törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény (a továbbiakban: Btk.) 271. § (1) bekezdésébe ütköző garázdaság vétsége miatt gyanúsítottként került kihallgatásra. A nyomozást a M. városi Rendőrkapitányság vezetője a Büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) 38. § (1) bekezdés d)

pontjára való hivatkozással, a pártatlan, elfogultságmentes eljárás követelményeivel összhangban a Megyei Rendőr-főkapitányság Bűnügyi Igazgatóságára felterjesztette. Az eljárás lefolytatására a Sz. városi Rendőrkapitányságot jelölték ki.

A panaszos és felesége feljelentését a Sz. városi Nyomozó Ügyészség vizsgálta. A feljelentés okán a megyei rendőr-főkapitány belső vizsgálatot rendelt el.

3) A M. városban, 2009. október 4-én készült jelentés szerint a jelentést készítő (P.J.) r. főtörzsőrmester 2009. október 2-án M. városban a Bornapok rendezvényét biztosította 08 órától 20 óráig, majd szolgálata után ismerőseivel, illetve testvéreivel találkozott 9 óra körül.

A bornapokon, kb. 1-2 óra leforgása alatt megivott kb. 2 dl bort. Hajnali 1 óra körül megbeszéltek, hogy elmennek a Szabadidő Központba. 1 óra 20 perc körül kiabálásra lett figyelmes, amit a mögöttük levő társaság egy általa addig még nem ismert férfi tagja tett. A kiáltásra az egyik barátja megfordult, de reagálni sem volt ideje, mivel a kiabáló, erős testalkatú férfi két kézzel ellökte, a rendőr úgy látta, hogy meg is ütötte. Ennek következtében a földre esett, ők pedig a segítségére siettek. Felállították a földről és jó pár métert hátra vitték, nehogy nagyobb gond alakuljon ki, ő nem ellenkezett, nem akart visszavágni az őt ért sérelem miatt. Ezzel egyidőben a r. főtörzsőrmester testvére (P.B) a magas férfihoz szaladt és visszatartotta, közben pedig szóval tartotta, hogy "ne csináld ezt, ismerjük egymást, miért kell a haverjaimat bántani!". A megszólított, lökdösődő férfi erősen ittas állapotban volt, üveges tekintettel meredt feléjük, a rendőr szerint azt sem nagyon tudta, hogy hol van. Az egész incidensért számon kérték ezt a férfit, hogy miért kell egy nála jóval kisebb termetű embert lökdösni, mi szükség volt erre. Az ő társaságukban volt még egy magas férfi, aki bőrkabátban volt, és egy szőke nő, meg még egy másik férfi is, akit személyesen is ismer a r.főtörzsőrmester, mert vele szemben szolgálatait során többször is intézkedett. Kisebb szóváltások az incidens során történtek, de ez főleg az említett lökdösődő férfi és a rendőr társaságának tagjai közt zajlott le, semmi durva káromkodás nem hangzott el, egyik fél részéről sem. Úgy tűnt, hogy kellően lenyugodott mindenki, ezért tovább is indultak, de ekkor a r. főtörzsőrmester által korábban még nem látott magas bőrkabátos férfi, mindenféle indok nélkül a jobb oldala felől neki ugrott. Megfogta az állkapcsát és a pulóverét, majd lenyomta a földre. A földön fekvő próbált szabadulni a szorításából és közben védekezett, mivel a férfi több alkalommal megpróbálta megütni. Az ütései azonban célt tévesztettek, lecsúsztak a rendőr válláról, illetve a fejéről. Ekkor a helyszínen lévők szétválasztották őket. Úgy látta, hogy az ismerősei közül egy személy és a rendőr testvére (P.Á.) is a földön voltak, de azt nem látta, minék a következtében. Így úgy határozott, értesíti a rendőrséget. Ezt 1 óra 26 perckor meg is tette, majd felmutatta a szolgálati igazolványát, de nem konkrét személynek, ugyanis mindenki szét volt szóródva. Hangosan kiáltotta, hogy ő rendőr, ne verekedjenek velük, nem akarnak semmilyen konfliktust. Ezt biztos, hogy többen látták. A rendőr megjegyzi továbbá, hogy igazolványát nem intézkedés céljából mutatta fel, intézkedést nem akart kezdeményezni. Azért fedte fel kilétét, mert abban bízott, ha látják, hogy rendőr, befejezik a verekedést. Hallotta, hogy a testvére is kiabált az ott lévő személyeknek, hogy rendőr. Az igazolványt ezt követően elrakta, de ekkor egy barátja kiáltott, hogy „Vigyázz megint jön a srác.” A magas, erős testalkatú férfi ismét nekiugrott, megpróbálta megütni, de a rendőr elé álló barátja kapta ezt a pofont. A rendőr ismét a földre került, a térdét is megütötte. Az elkövetők ezután a helyszínt elhagyták. Ekkor értek oda a rendőrök, elsőként egy kisbusz, amiben nem helyi rendőrök voltak. A rendőr öccse mutatta nekik az irányt, merre menjenek, majd ezt követően két szolgálati gépkocsi és egy civil autóval érkeztek többen a segítségükre. Beérték az elkövetőket és igazoltatták őket. Miután közölte az intézkedő rendőrökkel, hogy egyértelműen felismeri a férfiakban a támadóikat, megbilincselte, és a falhoz állították őket. A rendőr

véleménye szerint szakszerű és jogszerű volt a kiérkező rendőrök intézkedése, ugyanis látta, hogy az intézkedés alá vont személyek ellenszegültek. A kollegáik elküldték őket a helyszínről, így gyalog bementek a kapitányság épületébe. Az előtérben látta azt a férfit, aki a lökdösődést kezdte, de itt már semmilyen szóváltás nem alakult ki. A nyomozók bekísérték az egyik irodába, ott tartózkodott közel két óra hosszan. A kihallgatást követően elhagyta a rendőrség épületét, az épülettel szemben levő padon várt a többiekre.

A jelentésben a rendőr kihangsúlyozza továbbá, hogy a verekedésnek, birkózásnak ők voltak a sértettjei, semmilyen okot nem adtak arra, hogy megtámadják őket. Amikor rendőrként igazolta magát, nem kezdeményezett intézkedést, csak abban bízott, hogy ezzel segít békésen megoldani a kialakult helyzetet, nem rajta, illetve a barátain múlt, hogy nem így történt.

4) Az előbbi jelentést jegyző r. főtörzsőrmester öccse, szintén r. törzsőrmester (*P.Á.*), akinek 2009. október 5-i jelentése szerint, 2009. október 3-án, szombat hajnalban a Bornapok rendezvényén vett részt barátaival, és két testvérével. 01 óra 20 perc körül elindultak a Szabadidő Központ irányába. Mögöttük haladt egy másik, kb. 4 fős társaság, akikről nem vettek tudomást, egymással beszélgettek, nem figyelték a mögöttük jövőket. Egyszer csak azt hallotta a háta mögül: „Menjete elölünk, mert különben le lesztek dózerolva!” Tisztában volt azzal, hogy ez nekik szól, és miután megfordult látta, hogy aki a fentieket mondta, egy móri férfi, akit ismer is. Miután rájuk kiáltott ez a személy, a rendőr egyik barátja megfordult, hogy megnézze ki szól, de nem viselkedett támadó és agresszív módon, mégis, ahogy hátra nézett, a kiabáló személy azonnal két kézzel erőteljesen ellökte, melynek következtében legalább 3-4 métert zuhant, majd a hátára esett. A támadó férfi ránézésre legalább 2 méter magas és kb. 130-140 kg lehetett, egyértelmű, hogy az említett ismerőse nem akarhatott egy ekkora emberbe belekötni. Ők békésen szórakoztak, egyikőjük sem kereste az erőszakot. Amint ez a támadás megtörtént, odarohantak az ismerősükhöz, hogy felsegítsék. Ez idő alatt utolérte őket a jelentést készítő r. törzsőrmester másik bátyja (*P.B.*). Mivel ő is látta az esetet, megismerte a támadót, és egyből odaállt elé, felszólítva őt, hogy hagyja abba, miért kell kötekedni, fejezze be ezt a viselkedést. A bátyja régebbről jól ismeri a támadót, tudomása szerint beszélgető, köszönő viszonyban vannak egymással. Nyilvánvalóan ez segítette volna elő a két csoport közötti békés elintézési módot, mivel a bátyja láttára a támadó is lehiggadt valamennyire. Eközben a (*P.Á.*) r. törzsőrmester is és a szintén rendőr testvére (*P.J.*) is megmutatták az igazolványaikat, azzal igazolták, hogy rendőrök. Nem intézkedést akartak kezdeményezni, de úgy gondolta, ha tudják, hogy ők rendőrök, ez segítheti az erőszakmentes problémakezelést. Ekkor közelebb jött a r. törzsőrmester barátnője is, aki nagyon megijedt a támadás láttán, és ő is kérdőre vonta a támadót. Erre azt a választ kapta, hogy „Fejezd be, mert kb. 30-40 cm-rel kisebb vagy, mint én, akár mint megtehetek veled!” A támadó társaságából egy férfi elkezdett kiabálni a problémát nyugodt, békés módon elintézni szándékozó bátyával, hogy „Ki vagy te!? Mit pofázol itt a G.-nak!?” És egyéb, agresszív megjegyzéseket mondott, de a bátyja ezekre nem reagált. Visszaszólt ugyan neki, de ennél többet nem tett, mivel még mindig úgy tűnt, hogy el lehet intézni békés módon ezt a dolgot, holott az egészet a támadó férfi kezdte. A r. törzsőrmester a vita elejétől kezdve nem különösebben figyelt a támadó csoportjának másik két tagjára, aki egy magas férfi volt, és vele egy szőke nő. Mikor már úgy tűnt, hogy mégis megoldódik a dolog, és a két társaság útjai elválnak egymástól, arra lett figyelmes, hogy a szőke nővel lévő férfi megtámadja a rendőrként dolgozó testvérét (*P.J.-t*). Nem hallott közöttük semmilyen előzetes szóváltást, nyilván nem is lehetett, mivel a férfi osztrák volt, magyarul nem hiszi, hogy beszélt, és a testvére sem beszél németül. De minden előzetes indok nélkül az osztrák mégis megtámadta a rendőrként dolgozó testvérét, aki kiabált vele, miközben a férfi rángatni kezdte a ruháját, majd rövid idő alatt mindketten a földre estek úgy, hogy az osztrák férfi volt felül és a testvére ült vagy térdelt. A r. törzsőrmester ekkor

odarohant hozzájuk, segíteni akart a testvérének, azonban valaki ellökte és a földre esett. Nem tudja, hogy ki lehetett, mert nem látta. Miután felkelt, ismét odarohant a testvérehez, és elkezdte az osztrák férfit lelökdösni, letolni a testvéréről, míg végül szétválasztották őket. Ezt követően az osztrák férfi újból megtámadta a rendőrként dolgozó testvérét, aki lerántott a földre. A r. törzsőrmester nem látta az eset részleteit, mert nagy volt a tömörülés, utólag egyik ismerőse elmondta neki, hogy őt is arcon ütötte az osztrák férfi. A r. törzsőrmester azt vette észre, hogy a verekedést kezdeményező férfi újra ott volt mellettük, és mivel úgy látta, hogy bántja az egyik társát, a r. törzsőrmester két kezével megpróbálta távol tartani tőle. Ezt követően csak arra emlékszik, hogy ez a férfi, illetve osztrák társa elindult a szabadidő központ irányába. Látta, hogy a barátnője, illetve testvére, a másik törzsőrmester is telefonál, mint elmondták a rendőrségre. Miután megtörtént a rendőrség értesítése, kb. 1-2 percen belül megjelent egy Opel rendőr kisbusz. A r. törzsőrmester oda szaladt, mondta, hogy rendőr, őket támadták meg, és az elkövetők elszaladtak. Még látta őket, így a rendőrautó előtt szaladva mutatta az utat. Eközben érkezett több rendőrautó is. Miután beérték a két személyt, rájuk mutatott, hogy ők bántalmazták őket. A rendőrök megkezdték velük szemben a szakszerű intézkedést, a falhoz állították és megbilincseltek őket. Ezt még látta a r. törzsőrmester, de ezután a kollégái elküldték a helyszínről. Ezután csak azt látta, hogy a rendőrök elviszik a két férfit, majd ők is begyalogoltak a rendőrségre. Mikor megérkeztek, a támadó férfi a falhoz volt állítva, az osztrák pedig egy széken ült. A r. törzsőrmester barátnőjével bement az előtérből nyíló folyosóra és ott várakoztak. Később kihallgatták őt is, valamint két testvérét és a barátjukat, akit arcon ütöttek, majd hazament.

A r. törzsőrmester 2009. november 26-i, kiegészítő jelentése szerint kijelenti, hogy az ügyel kapcsolatban benyújtott panaszban foglalt vádló megjegyzésekkel nem ért egyet, általa semmiféle atrocitás nem érte az érintett személyeket, és olyanról sem tud, hogy bárki más megvalósította volna azokat. Elmondja továbbá, hogy sem magyar, sem pedig angol nyelven nem szidalmazott senkit az ügyben szereplő személyek közül.

5) A M. városi Rendőrkapitányság Közrendvédelmi és Közlekedésrendészeti Osztályán 07040/501975/20091 id. számú, 2009. október 13-án készült jelentés szerint a jelentést készítő (L.I.) r. törzssászlós 2009. október 3-án előbb szolgálati gépkocsival teljesített járőrszolgálatot, majd 0 órától 06 óráig gyalogos szolgálatot teljesített egy r. törzsőrmesterrel (W.J.) a bornapi rendezvény területén. 2009. október 4-én kb. 01 óra 15 perc körül az ügyeletes tiszt utasította, hogy menjenek haladéktalanul egy verekedés helyszínére, amelyről egyik szolgálaton kívüli kollégájuk, egy r. főtörzsőrmester (P.J.) tett bejelentést. A helyszínre egy további r. főtörzsőrmesterrel (B.A.) és egy r. főtörzssászlóssal (I.R.), vagyis összesen négyen indultak el. Amikor kiérkeztek a helyszínre, a bornapi rendezvények biztosításában részt vevő másik Rendőrkapitányságról rendőrök a szolgálati kisbusszal és a M. város területén szolgálatot teljesítő járőr páros, két r. törzsőrmester (Sz.Z. és F.R.) is megérkeztek a helyszínre, szolgálati gépkocsival. A helyszínen a bejelentő szolgálaton kívül lévő r. törzsőrmester testvére (P.Á.) - aki egyébként szintén r. törzsőrmester és szintén szolgálaton kívül volt - futott feléjük és rámutatott egy magasabb, nagydarab és egy vékonyabb férfire és mondta, hogy „Ők voltak azok ne engedjétek őket elmenni”. A r. törzssászlós bal karjánál megragadta a nagyobb férfit és a kastély kerítéséhez vezette, ahol felszólította, hogy igazolja magát, de mivel nem volt hajlandó együttműködni, az igazolást megtagadta, ruházatát átvizsgálták. Azt, hogy pontosan ki végezte személy szerint a ruházatátvizsgálást, nem tudja megmondani, mert a helyszínen az intézkedés levezénylését magára vállalta és tájékozódni kezdett a történekről. Ekkorra már a másik férfi is a kastély fala mellett állt és a ruházatát vizsgálták át éppen. A helyszínen lévő két szolgálaton kívüli rendőr, elmondta, hogy a nagyobb darab férfi szinte minden előzetes konfliktus nélkül az egyik az úton velük sétáló

barátjukra támadt hátulról, majd ezt a dulakodást látva a másik intézkedés alá vont férfi a r. főtörzsőrmesternek nekitámadt és a földre vitte, majd ott dulakodtak. Elmondták, hogy eközben az egyikőjük barátnője telefonált a M. városi Rendőrkapitányság ügyeletére. Az események tükrében a helyszínen megállapította, hogy a két férfi megalapozottan gyanúsítható bűncselekmény elkövetésével, ezért előállításuk a M. városi Rendőrkapitányságra szükséges és indokolt is az eljárás eredményes lefolytatása érdekében. A helyszínen az intézkedés közben jelen volt még egy szőke hajú hölgy is, aki elmondta, hogy az ő férje a vékonyabb testalkatú férfi, aki egyébként nem beszél magyarul és osztrák állampolgár. Felszólította, hogy igazolja magát, amelyre azt válaszolta, hogy hagyja őt békén. Ekkor mondta a helyszínen lévő tanúk közül valaki, hogy ő is uszította a két támadó férfit a támadás közben. Ezután döntött úgy a r. törzsőrmester, hogy a három személyt (a két férfit és a szőke hajú hölgyet) előállítják a helyi Rendőrkapitányságra az eljárás eredményes lefolytatása érdekében, a két szolgálaton kívüli rendőrt pedig a tanúkkal együtt megkérte, hogy jöjjenek be a Rendőrkapitányságra. A Rendőrkapitányságra az osztrák állampolgárságú férfit a rendezvény biztosításában résztvevő másik Rendőrkapitányságról érkező rendőrök állították elő a szolgálati kisbusszal, a nagyobb férfit a szolgálati gépkocsival lévő járőr páros, a szőke hajú hölgyet pedig a r. törzsőrmester állította elő. A két férfit kezüket hátrabilincselve állították elő, mert agresszívak és láthatóan ittasak voltak, a hölgygel szemben nem alkalmaztak kényszerítő eszközt. A hölgy az előállítás során a szolgálati gépkocsiban nem szólt semmit sem, csak magában morogva mondott annyit, hogy “francba, mért kellett balhézni”. Ezután beértek a Rendőrkapitányság épületébe, a hölgy és az osztrák férfi leültek a kapitányság előterében, a nagydarab férfit pedig az előállító helységben helyezte el az ügyeletes tiszt. A kapitányságon először a hölgy személyi adatait próbálták meg megállapítani úgy, hogy bemondta azokat, de csak többszöri próbálkozást követően sikerült megállapítani a személyazonosságát, ugyanis nem a nyilvántartó szerinti adatokat adta meg. Miután megállapítást nyert a hölgy személyazonossága, bemondta a férje adatait is. Ezt követően a rendőrök megírták a jelentéseket. A törzszászlós írta meg a jelentést a panaszosról és a feleségéről, míg a verekedést kezdeményező személyről azért a r. törzsőrmester (W.J.) írta meg a jelentést, annak ellenére, hogy nem ő állította elő, mert az előállítást fogantató sárbogárdi rendőrök már visszatértek a bornapok területére, illetve mert nem volt szabad gép, aminél dogozhattak volna. A r. törzszászlós megjegyzi, hogy az intézkedésnél végig jelen volt, egyedül az osztrák állampolgár beszállítását nem tudta figyelemmel követni, mert egy másik járműben volt. Ezt követően a nagydarab, illetve az osztrák állampolgárságú férfit vér- és vizeletminta vételére állították elő a Városi Kórház Sürgősségi részlegére. A vizsgálat során az azt végző doktornő megkérdezte a nagydarab férfit, hogy van-e panasza, vagy sérülése, de ő azt mondta, hogy nincs. Ennek ellenére a doktornő megvizsgálta, és sérülésmentesnek találta. A doktornő megvizsgálta az osztrák állampolgárságú férfit is, de rajta sem talált sérülést. A kórházba szállításnál, illetve a vizsgálatnál is jelen volt a tolmács. Ezt követően a két személyt visszaszállították a rendőrkapitányságra, ahol átadták őket a bűnügyi ügyeletesnek, aki a kihallgatásokat elvégezte.

A r. törzszászlós 2009. november 26-i kiegészítő jelentésében a panaszban foglaltak megismerését követően leírta, hogy a fent említett hölgy állításával ellentétben vele szemben semmilyen kényszerítő eszközt nem alkalmaztak, nem állították a falhoz és nem is kiabált vele, erre nem is volt szükség, mert a helyszínen beült a rendőrautóba és a kapitányságon többszöri felszólításra ugyan, de bemondta az adatait. A panasz szerint a r. törzszászlós megfogta a hölgy jobb karját, amitől neki sérülése keletkezett, erről annyit tud mondani, hogy testi kényszer alkalmazására nem került sor. Mikor előállították a rendőrkapitányságra, mondta neki, hogy menjen fel a lépcsőn, ennek eleget is tett, így nem érti, hogy keletkezhetett ekkor sérülése. Azzal kapcsolatban, hogy megfenyegette volna a hölgyet, amikor a kocsiban

hozzáért a keze az övéhez annyit tud elmondani, hogy nem beszéltek az autóban, arra pedig nem emlékszik, hogy hozzáért volna a hölgy, bár ezt nem tartja kizártnak, ugyanis hárman ültek hátul. Az biztos, hogy a hölgy elég ittasnak tűnt, bár vele szemben nem került sor alkoholszondás ellenőrzésre, ugyanis arra nem volt szükség. A panaszban az is szerepel, hogy valaki beszélt az osztrák állampolgárságú férfival angolul. A r. törzszászlós beszél angolul, így amíg nem érkezett meg a tolmács, néhány mondatot beszéltek, megkérdezte őt a történetéről. Arra emlékszik, hogy azt mondta neki, hogy eddig szerette a magyarokat, de most már nem, mire ő azt válaszolta, hogy „nem kell balhézni, és akkor nem kerül a rendőrségre az ember”.

6) A helyszínen intézkedő r. törzsrőmester (*W.J.*) 2009. október 13-én készült jelentésében előadta, hogy, a Bornapok rendezvényhez kapcsolódóan 18 óra és 24 óra között gépkocsizó járőrszolgálatot, míg 0 órától 6 óráig gyalogos szolgálatot teljesített. Járőrtársával (*L.I.*) 1 óra 15 perc körül gyalogosan indult a K. téren lévő rendezvény területére, amikor az ügyeletes tiszt utasította, hogy haladéktalanul menjenek a panaszban említett utszakaszra, mert onnan verekedést jelentett be a szolgálaton kívüli kollégája.

A helyszínre négyen mentek ki, két törzszászlós (*L.I., I.R.*), egy főtörzsrőmester (*B.A.*) és ő. Amire odaértek, már további kollégák is a helyszínre megérkeztek egy kisbusszal.

A helyszínen a bejelentő rendőr szintén rendőr testvére (*P.Á.*) egy magasabb nagydarab és egy vékonyabb férfira mutatott, és mondta, hogy „ők voltak azok, ne engedjétek őket elmenni”.

A verekedésben részes két férfi a kastély kerítéséhez lett állítva, rajtuk ruházat átvizsgálást végeztek a kollégái, míg ő a helyszínbiztosításában vett részt. A két férfi agresszíven viselkedett, és szemmel láthatóan ittasak voltak. Egyikőjük felesége is a helyszínen tartózkodott, aki első felszólításra nem akarta magát igazolni. Az előzetes tanúvallomások alapján a két férfit bűncselekmény elkövetése miatt, a hölgyet pedig azért, mert nem tudta magát hitelt érdemlően igazolni, előállították a Rendőrkapitányságra. Az előállítást követően az előtérben tartózkodó tanúkra, illetve előállított személyekre a rendezvény biztosításában résztvevő másik Rendőrkapitányság beosztottjai figyeltek.

7) A 07040/501977/2009/ id. számú jelentés szerint a jelentést készítő r. törzsrőmester (*Sz.Z.*) a bornapi rendezvény biztosításában vett részt kollégájával (*F.R.*). A kapitányság épületében tartózkodtak, amikor az ügyeletes utasította őket, hogy jelenjenek meg egy verekedés helyszínén, mert egy szolgálton kívüli kollégájuk (*P.J.*) bejelentést tett telefonon, hogy baráti társaságukkal sétáltak és eközben rájuk támadtak, emiatt verekedésbe keveredtek. Ekkor kollégájával a helyszínre siettek egy szolgálati gépkocsival. A helyszínre érve már megkezdtek az intézkedést az előbb helyszínre érkező másik településről átvezényelt rendőrök. Amikor ők a verekedés közvetlen helyszínére érkeztek, a két férfi, akik mint később kiderült, a verekedést kezdeményezték, már a kerítés előtt álltak és ruházatátvizsgálást hajtottak rajtuk végre. A két r.főtörzsrőmester segédkezett a két férfi előállításában, akként, hogy ők szállították be a panaszos verekedésben szintén résztvevő barátját. Ezt követően folytatták a közterületi szolgálatot a bornapi rendezvény miatt. Később segédkeztek a vérvételre szállításban is. Itt az ügyeletes orvos kérdéseket tett fel nekik, hogy van-e panaszuk. Az osztrák férfi meghallgatásánál jelen volt egy tolmács is. Ezt követően a két férfit a kapitányságra visszaszállították, átadták őket a bűnügyi osztálynak, majd a rendőrök visszatértek a közterületi szolgálatukhoz és az épületben a rendezvény biztosításában résztvevő másik Rendőrkapitányság beosztottjai maradtak az előállított személyekkel.

8) A 2009. október 13-i, 07040/501977/2009/id. számú jelentésében r. törzsrőmester (*F.R.*) megerősítette a 7) pontban ismertetett előadást, azt annyival egészítette ki, hogy ő tette rá a

bilincset az osztrák állampolgárságú férfire. Úgy ítélte meg, hogy a személyek ittassága és agresszív viselkedésére tekintettel, valamint a későbbi nyomozás érdekeit szem előtt tartva külön járművekben kell előállítani őket, ezzel biztosítva a szabályszerű és biztonságos előállítás feltételeit, valamint megelőzendő, hogy a történetekkel kapcsolatban össze tudjanak beszélni.

9) 07040/501975/2009/id. számú, 2009. október 13-án készült jelentésében a helyszínen intézkedő másik r. főtörzsőrmester (*B.A.*) előadja, hogy r. törzszászlós (*I.R.*) kollégájával együtt teljesített gépkocsis szolgálatot. 01 óra 15 perc körüli időben az ügyeletes tiszt utasította őket, hogy jelenjenek meg egy verekedés helyszínén, amelyről egy kollégájuk tett bejelentést. Ekkor az épületben tartózkodó másik r. törzszászlóssal (*L.I.*), és r. törzsőrmesterrel (*W.I.*), összesen négyen a helyszínre mentek. A helyszínen megérkezésükkor már több rendőr tartózkodott, akik az intézkedést addigra megkezdték. A további intézkedés levezetését a r. törzszászlós (*L.I.*) átvette. A r. főtörzsőrmester szintén kiemeli, hogy a két férfi agresszívan viselkedett, érezhetően ittas volt illetve, hogy az osztrák állampolgárságú férfi felesége első felszólításra nem akarta magát igazolni. A hölgyet ők állították elő, vele szemben bilincs alkalmazására nem került sor. A jelentésben nincs szó arról, hogy az intézkedést levezető r. törzszászlós megfenyegette volna a panaszos feleségét, amiért hozzáért a kezéhez.

10) A helyszínen intézkedő r. főtörzszászlós (*I.R.*) 07040/501975/2009/id sz. alatt 2009. október 13-án a 9) pont alatt ismertetett jelentésben foglaltakkal egyező tartalmú jelentést készített, így annak részletes ismertetésétől a Testület eltekint.

11) 2009. október 14-én készült, 07050-4105-1 /2009/Ált. számú jelentés szerint a r. főhadnagy (*T. A.*) megkeresés alapján a bornapokon 6 fővel rendezvénybiztosítási feladatokat hajtott végre. A M. városi Rendőrkapitányság ügyeletesétől kb. 01 óra 30 perc körüli időben azt az utasítást kapták, hogy menjenek a sétáló utcába, mert ott megtámadtak két civil ruhás rendőrt. Megérkezésükkor már ott volt két járóautó, 4-5 rendőrrel. A gépkocsiból kiszállva a r. főhadnagy látta, hogy a kerítésnél két személy áll, akiken a móri rendőrök éppen ruházatátvizsgálatot hajtottak végre, majd ezt követően meg is bilincseltek őket. Eközben szintén a falnál állt egy nő, aki végig arrogánsan viselkedett a rendőrökkel, és végig azt kiabálta, hogy az egyik férfi a férje, aki külföldi állampolgár és nem beszél magyarul. Amikor a két férfit a bilincselést követően megfordították, a r. főhadnagy látta, hogy mindkét személy arcán hámsérülések voltak láthatóak, illetve az egyik férfinak, akiről később kiderült, hogy móri lakos, a szemöldöke felett vérző sérülés volt látható. A sérülések tipikusan verekedésből származóak voltak. Ezt követően a m. városi rendőrök mindhárom személyt elő kívánták állítani, de ezt a két járóautóval nem lehetett biztonságosan végrehajtani, ezért a külföldi állampolgárt ők vitték el. A rendőrkapitányságra érve bekísérték a három személyt az épületbe, és ott három egymástól távol eső székre leültették őket. Ezt követően a móri rendőrök tovább folytatták a bediktált adatok ellenőrzését, illetve személyazonosságok megállapítását, ugyanis sem a külföldi állampolgárságú férfinél, sem a feleségénél nem voltak személyazonosságot igazoló okmányok. A három személy higgadtan, csendben viselkedett, nem voltak agresszívek. Ugyanez mondható el a bilincselés, illetve a gépkocsiban eltöltött 2-3 percre is. A kapitányság épületében az ügyeletes tiszttől annyi feladatot kaptak, hogy kísérik ki az előállítottakat a kijelölt dohányzó helyiségbe, ha azt igénylik. A vérvételre szállításban egy helyi r. főtörzsőrmester (*B. R.*) és. egy r. törzszászlós (*V. J.*) volt a m. városi rendőrök segítségére.

A r. főhadnagy kijelenti, hogy sem ő, sem beosztott kollégái nem bántalmazták a móri rendőrök által intézkedés alá vont személyeket, otlétük alatt sem szem-, sem pedig fültanúja nem volt bántalmazásnak. Megjegyzi, hogy ha ilyen történt volna, akkor a bántalmazottak mind a rendfokozatukat, mind pedig az azonosító számukat feljegyezhetnék volna, mivel azok jól látható módon, a ruházatukon voltak elhelyezve.

A r. főhadnagy 2009. november 26-i kiegészítő jelentésében a fentiekhez hozzáfűzte, hogy a külföldi állampolgártól, aki a felesége elmondása alapján nem beszél és nem ért magyarul egy egyenruhás, illetve egy civilben lévő móri rendőr kérdezte angolul az adatait, amit meg is adott. A hölgy adatait csak a harmadik bediktálás után sikerült azonosítani az országos nyilvántartásban.

12) A 2009. október 14-én készült, 07050-4105-2/2009/Ált. számú jelentésében a r. főhadnagy (V.J.) röviden elismétli a 11) pont alatt ismertetett jelentésében is szereplő tényeket, így ennek és a kiegészítő jelentésnek ismertetésétől a Testület eltekint. A r. főhadnagy a fenti jelentését a 2009. november 26-án 07050-100-2/2009/ált sz. jelentésében fenntartotta, további érdemi előadást nem tett.

13) 2009. október 14-én készült 07050-4105-3/2009/ált. számú jelentésében a r. törzssászlós, körzeti megbízott (E.I.), annyiban tér el 11) pont alatt ismertetett jelentéstől, hogy két r. zászlós (E. I. és B. F), és egy móri rendőr, aki a bilincs volt, ült a kisbuszban az osztrák állampolgárságú férfi mellett. Megjegyezte még, hogy az azonosítószámuk jó látható helyen fel volt tűntetve a ruházatukon. Kihangsúlyozta, hogy a panaszos a gépkocsiban higgadtan viselkedett, az út 2-3 perc volt, ez idő alatt nem kommunikáltak egymással. Egyebekben a jelentése, valamint a 2009. november 26-i kiegészítő jelentése megfelel a 11) pont alatt ismertetett jelentésben leírtaknak.

14) A 2009. október 14-én készült 07050-4105-4/2009/Ált. számú jelentésben r. főtörzsőrmester, körzeti megbízott (B. R.) által előadottak szintén megegyeznek a 11) pont alatt ismertetett jelentéssel. Attól annyiban tér el, hogy a jelentés készítője vezette a szolgálati kisbuszt, és a rendőrkapitányságon az előállított hölgyet 2-3 alkalommal kísérte kollegájával, a r. zászlóssal (B. Zs.) a dohányzásra kijelölt helyiségbe. A vérvételre ő és a másik r. törzssászlós (V.J.) segítettek elvinni a két előállított férfit.

A 2009. november 26-i kiegészítő jelentésben a r. főtörzsőrmester is kiemeli, hogy egy civil ruhás, illetve egy egyenruhás móri rendőr kérdezte a külföldi férfit az adatairól, angolul.

15) 2009. október 15-én készült, 07050-4105-5/2009/Ált. számú jelentés szerint a r. zászlós (B.Zs) a verekedés helyszínére megérkezve látta, hogy két férfi és egy nő arccal a falnak volt állítva, ekkor ők a helyszínen összegyűlt tömeget szólították fel a helyszín elhagyására. Egyebekben a r. zászlós is a 11) pontban ismertetett jelentésnek megfelelően írja le az eseményeket. A 2009. november 26-i kiegészítő jelentésében megismétli a korábbi jelentésében előadottakat.

16) A 2009. október 14-én készült, 07050-4105-6/2009/Ált. számú jelentés a fentiekől annyiban tér el, hogy megjegyzi, a rendőrkapitányságon az előállított hölgy végig barátságosan viselkedett rendőrökkel. A 2009. november 26-i mindezekhez annyit tesz hozzá, hogy a jelentés készítője (B. F. r. zászlós, körzeti megbízott) volt az egyik rendőr, aki a kisbuszban a külföldi férfi mellett ült.

17) Az előállítás végrehajtásáról, illetve kényszerítő eszköz alkalmazásáról szóló, 2009. október 3-i keltezésű, 07040/501904/2009/id. számú rendőri jelentés szerint 2009. október 3-án 01 óra 20 perckor az osztrák állampolgárságú panaszossal szemben az Rtv. 29. § (1) bekezdése szerinti igazoltatás, a 31. § (1) bekezdése szerinti személyi szabadságában korlátozott személy átvizsgálása, illetve a 33. § (2) bekezdés b) pontja alapján bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható személy előállítása foganatosítására került sor. Az intézkedés során bilincs kényszerítő eszközt alkalmazására került sor, az Rtv. 48. § c) pontja alapján, szökés megakadályozása érdekében. A kényszerítő eszköz alkalmazására figyelmeztetés történt. Bilincset 01 óra 30 perctől 01 óra 45 percig a 62/2007.(XII. 23.) IRM rendelet (továbbiakban Szolgálati Szabályzat) 60. § (4) bekezdés b) pontja szerint kezek előre ill. hátra bilincselésével alkalmazták. A rendőri intézkedés során sérülés nem keletkezett. A kényszerítő intézkedés és/vagy eszköz alkalmazása során anyagi kár nem keletkezett. Az Rtv. 18. § (1) bekezdés alapján az előállított a hozzátartozója/képviselőjének kiértésítését nem kérte.

Az intézkedés alapjául szolgáló esemény rövid leírásánál az szerepel, hogy 2009. október 3-án 01 óra 20 perckor bejelentés érkezett, hogy verekedés tört ki. A helyszínre kikerkezve, a szemtanúk elmondása alapján megállapítást nyert, hogy mely két személy vett részt a verekedésben, így őket garázdaság vétség megalapozott gyanúja miatt előállították a Móri Rendőrkapitányságra.

Az Rtv. 33. § (4) bekezdés alapján az előállítás okáról, illetve annak idejéről a tájékoztató kiadásra került. Az előállítás oka 2009. október 3-án 06 órakor megszűnt, ekkor az előállított kihallgatása megtörtént. Az előállított személlyel szemben büntető feljelentést tett.

A jelentést L. I. r. törzszászlós, B. A. r. főtörzsőrmester, F. R. r. főtörzsőrmester, Sz. Z. r. törzsőrmester, I. R. r. főtörzszászlós, illetve W. J. r. főtörzsőrmester írta alá mint intézkedő rendőr.

A jelentésen szerepel egy 2009. október 6-i pecsét is.

A parancsnoki vélemény és kivizsgálás szerint az igazoltatás, az átvizsgálás, illetve az előállítás jogszerű és szakszerű volt. A bilincs alkalmazása jogszerű, szakszerű és arányos volt. A tanúk/intézkedés alá vont személy jegyzőkönyvi vagy feljegyzésben történő meghallgatását szükségesnek tartotta a parancsnok, a meghallgatást T. B. r. hadnagy végezte.

18) A panaszos számára kiadott igazolás szerint vele szemben az Rtv. 33. §-a alapján személyi szabadságot korlátozó intézkedést foganatosítottak. Az előállított a hozzátartozója/képviselőjének kiértésítését nem kérte, előállításával és a rendőri intézkedés módjával szemben panasszal nem élt, élelmezést nem kért. Az előállítás 2009. október 3. 01 óra 20 perctől 07 óráig tartott, ekkor szabadon bocsátották.

19) A M. városi rendőrkapitány 2009. október 6-i, 07040/477/2009/bü. számú jelentésében tájékoztatta a Megyei Rendőr-főkapitányság bűnügyi igazgatóját, hogy 2009. október 05-én nyomozást rendeltek el a Btk. 271. (1) bekezdésbe ütköző és aszerint minősülő garázdaság vétség elkövetésének megalapozott gyanúja miatt ismeretlen tettesek ellen. Gyanúsítottként hallgatták ki azonnalos intézkedésként a panaszost és társát. Az ügyben sértettként, tanúként kihallgatásra került személyek között szolgálaton kívüli hivatásos állományú rendőrök is voltak. Tanúként hallgatták meg a panaszos feleségét is. Tekintettel a fentiekre, a szubjektív ügyintézés látszatától is mentes eljárás biztosítása érdekében a rendőrkapitány kérte a nyomozásból a M. Városi Rendőrkapitányság kizárását, és más nyomozó hatóság kijelölését.

A Megyei Rendőr-főkapitányság Bűnügyi Igazgatósága 07000-5696/2009. ált. számú határozatában a nyomozás lefolytatására a Sz. Városi Rendőrkapitányságot jelölte ki.

20) A M. városi rendőrkapitány 2009. november 6-án kelt 07040/1635-4/2009.ált számú levelében előadta, hogy a 2009. október 3-án 1 óra 27 perckor kezdeményezett rendőri intézkedés során a panaszos előállításának oka a garázdaság bűncselekmény elkövetésének gyanúja, míg a panaszos feleségének az igazoltatás megtagadásának volt.

Nevezett személyek előállítása 2009. október 3-án reggel 7 óráig tartott, ekkor mind a ketten szabadon lettek bocsátva, az előállítás ellen panasszal nem éltek. A panaszossal szemben bilincset és ruházatátvizsgálást alkalmaztak, a panaszos feleségével szemben pedig kényszerítő eszköz alkalmazására – az előállításon kívül – nem került sor. Az előállítottak a személyi szabadságot korlátozó intézkedésről igazolást kaptak, ekkor jogaikról és a jogorvoslati lehetőségről tájékoztatva lettek.

Az ellenérdekű felek az ügyben sértettként szerepelnek, ellenük eljárás nem indult. Az elsődleges információk alapján a garázdaságot a panaszos társaságához tartozó férfi kezdeményezte, ezt követően csatlakozott hozzá a panaszos.

A panaszos a 2009. október 4-én feljelentést tett a rendőri intézkedés során öt ért bántalmazás miatt a Sz. városi Rendőrkapitányságon, ezért az iratokat a Sz. városi Nyomozó Ügyészségnek megküldték. A Rendőrkapitányság két dolgozójának érintettsége miatt kérték más eljáró hatóság kirendelését, emiatt a további nyomozati cselekményeket a Sz. városi Rendőrkapitányság végzi.

21) A M. városi rendőrkapitány 2009. november 6-án kelt 07040/1635-4/2009.ált számú levelében előadta, hogy a 2009. október 3-án 1 óra 27 perckor kezdeményezett rendőri intézkedés során a panaszos előállításának oka a garázdaság bűncselekmény elkövetésének gyanúja, míg a panaszos felesége esetében az igazoltatás megtagadása volt.

Nevezett személyek előállítása 2009. október 3-án reggel 7 óráig tartott, ekkor mind a ketten szabadon lettek bocsátva, az előállítás ellen panasszal nem éltek. A panaszossal szemben bilincset, és ruházatátvizsgálást alkalmaztak, a panaszos feleségével szemben pedig kényszerítő eszköz alkalmazására – az előállításon kívül – nem került sor. Az előállítottak a személyi szabadságot korlátozó intézkedésről igazolást kaptak, ekkor jogaikról és a jogorvoslati lehetőségről tájékoztatva lettek.

Az ellenérdekű felek az ügyben sértettként szerepelnek, ellenük eljárás nem indult. Az elsődleges információk alapján a garázdaságot a panaszos társaságához tartozó férfi kezdeményezte, ezt követően csatlakozott hozzá a panaszos.

A panaszos 2009. október 4-én feljelentést tett a rendőri intézkedés során öt ért bántalmazás miatt a Sz. Városi Rendőrkapitányságon, ezért az iratokat a Sz. Városi Nyomozó Ügyészségnek megküldték. A Rendőrkapitányság két dolgozójának érintettsége miatt kérték más eljáró hatóság kirendelését, emiatt a további nyomozati cselekményeket a Sz. Városi Rendőrkapitányság végzi.

22) A Legfőbb Ügyészség Nyomozás Felügyeleti és Vádelőkészítési Főosztály főosztályvezető ügyésze 2009. november 24-én kelt levelében tájékoztatta a Testület elnökét, hogy a nyomozó ügyészség a panaszosok feljelentése alapján 2009. október 19-én nyomozást rendelt el hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás büntettségének gyanúja miatt. A nyomozás során egy, a panaszosok baráti körébe tartozó személy a panaszosok állításait megerősítő tartalmú tanúvallomást tett, a többiek azonban érdemben nem tudtak nyilatkozni a történetekről. A helyszínen ugyancsak jelen volt rendőrfőnök, illetve a bűncselekmény sértettje és annak ismerősei közé tartozó szemtanúk cáfolták a feljelentők állításait.

A Megyei Főügyészség főügyész-helyettesének 2010. január 29-én kelt levele szerint a Sz. Városi Nyomozó Ügyészség továbbra is folytatja a nyomozást, a tanúk meghallgatása

folyamatosan zajlik, a felvett személyi bizonyítás anyaga a panaszosok állítását nem támasztja alá. Az ügyben igazságügyi orvosszakértői vélemény készült a panaszosok sérüléseinek keletkezési mechanizmusairól, figyelembe véve azt is, hogy a panaszos a rendőri intézkedést megelőzően a megalapozott gyanú szerinti tettelegességben megnyilvánuló garázdaság résztvevője volt.

A Megyei Főügyészség főügyész-helyettesének 2010. május 14-én kelt levele szerint a Sz. Városi Nyomozó Ügyészség a 2010. április 8-án kelt Nyom.272/2009/37. számú határozatában a Be. 190. § (1) bekezdés b) pontja alapján megszüntette a panaszosok által tett feljelentés tárgyában hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás büntette és más bűncselekmény miatt indult nyomozást. A határozat ellen a feljelentők panásszal éltek, amelyet a Megyei Főügyészség a 2010. május 11-én kelt határozatával elutasított, és emellett hivatalból eljárva a panaszos nő sérelmére megvalósított könnyű testi sértés vétsége miatt magánvádas eljárás lefolytatása érdekében az illetékes bírósághoz történő iratmegküldésre hívta fel a Sz. Nyomozó Ügyészséget. A Sz. Városi Ügyészség 2010. március 1-jén B.7634/2009/3/I. szám alatt vádat emelt a panaszos és társa ellen garázdaság vétsége miatt.

2010. július 22-én a Testület munkatársa telefonos úton kapcsolatba lépett a Sz. Nyomozó Ügyészséggel, ahonnan azt a tájékoztatást kapta, hogy az ügyészség hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás büntette, könnyű testi sértés büntette, illetve vétsége, továbbá hatósági eljárás akadályozása büntette tárgyában folytatott nyomozást. Mindezek a panaszban foglaltak közül az alábbiakat érintették: a panaszos felesége vonatkozásában kezének erőteljes módon történő megragadását, a panaszos vonatkozásában pedig a gumibottal való megverését, a rendőrségi kisbuszban történő bántalmazását, illetve a rendőrök általi fenyegetését vizsgálta az ügyészség. Mindhárom bűncselekmény tárgyában bizonyítottság hiányában megszüntették a nyomozást.

III.

A vizsgált intézkedések és kényszerítő eszköz-alkalmazások érintették a panaszosok testi épséghez, személyi szabadsághoz, emberi méltósághoz, illetve tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogait.

1) A verekedésben részes panaszos, illetve a felesége és a két szolgálatin kívüli rendőr, illetve a helyszínrre kikerkező móri és sárbogárdi rendőrök nyilatkozataiból a következők állapíthatók meg:

2009. október 3-án hajnali 1 óra 20 perc körül verekedés tört ki, melyben részes volt két szolgálaton kívüli rendőr, egy r. főtörzsőrmester (*P.J.*), és r.törzsőrmester testvére (*P.Á.*), a másik részről pedig a panaszos, aki osztrák állampolgár és egyik barátjuk. A helyszínen jelen volt még több személy is, köztük a panaszos felesége, az említett személyek barátai, illetve több járókelő. Az idősebb r. főtörzsőrmester (*P.J.*) telefonon keresztül rendőrt hívott, közben a panaszos, a felesége és barátaik továbbmentek. A helyszínre móri és sárbogárdi rendőrök érkeztek, két szolgálati gépjárművel és egy szolgálati kisbusszal, összesen hat móri és hat sárbogárdi rendőr. A panaszost és egy másik személyt a falhoz állították, és ruházatátvizsgálást követően bilincsben előállították a M. városi Rendőrkapitányságra. A panaszos feleségét szintén előállították, vele szemben azonban sem ruházatátvizsgálást, sem pedig bilincset nem alkalmaztak. A panaszost a sárbogárdi rendőrök állították elő a szolgálati kisbusszal. A másik személyt előállító gépkocsiban egy sárbogárdi és két móri r. törzsőrmester foglalt helyet. A panaszos feleségét egy harmadik járműben állították elő,

melyben móri rendőrök utaztak. Miután a kapitányságra beszállították a három személyt, egymástól távol ültették le őket, majd megtörtént a kihallgatásuk. A panaszos férfit és társát vérvételre szállították, ebben a két móri r. törzsőrmester (*Sz. Z és F. R.*) illetve egy sárbogárdi r. főtörzsőrmester (*B. R.*) és egy r. tőzszászlós (*V. J.*) segédkezett. A kihallgatásnál, illetve az orvosi vizsgálat során jelen volt egy tolmács is. A panaszosok szabadon bocsátására reggel 7-kor került sor.

Minden más ponton a részes felek elmondási ellentétben állnak egymással.

2) A Testületnek mindezek alapján elsőként azt kellett megvizsgálnia, hogy a sérelmezett intézkedések és kényszerítőeszköz-alkalmazások közül melyek vizsgálata tartozik a hatáskörébe.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdése alapján a Testület hatáskörébe azon rendőri intézkedések és mulasztások tartoznak, melyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

– a rendőri feladatok és utasítások teljesítésének kötelezettsége, azok megsértése vagy annak elmulasztása (különösen: intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség stb.),

– a rendőri intézkedés vagy annak elmulasztása, illetőleg törvényessége (különösen: igazoltatás, ruházat- csomag- jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, idegenrendészeti intézkedés, intézkedés magánlakásban, közlekedésrendészeti intézkedés stb.),

– a kényszerítő eszköz alkalmazása és törvényessége (különösen: testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrböt, útzár, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás stb.),

esetén van lehetősége eljárni és az adott intézkedést vagy cselekményt vizsgálni, abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

Az Rtv. IV. fejezetében szereplő 11. § (1) bekezdése szerint a rendőr köteles a szolgálati beosztásában meghatározott feladatait a törvényes előírásoknak megfelelően teljesíteni. A 11.§ (1) bekezdése – a fentebb kifejtettek alapján – olyan általános jellegű rendőri kötelezettséget rögzít, amelynek megsértése esetén helye van a Testület eljárásának akkor is, ha a jogsértés nem az Rtv. V. és VI. fejezetében foglalt rendelkezések alkalmazásával függ össze. Az Rtv. 11.§-án keresztül vizsgálhatóvá válik tehát a rendőrség részéről eljáró személyek olyan tevékenysége is, amely az Rtv.-től eltérő, egyéb jogszabályok által rendezett eljárási szabályok alapján zajlik

A Testület részére megküldött iratok szerint megállapítható, hogy a panaszos gyanúsítottként került kihallgatásra a Btk. 270. § (1) bekezdésébe ütköző garázdaság vétsége miatt. A Testületnek főszabály szerint nem áll módjában a büntetőeljárás során történetekkel kapcsolatban vizsgálatot indítania, tekintettel arra, hogy a Be. 195-196. §-ai lehetőséget biztosítanak arra, hogy akire nézve az ügyészség vagy a nyomozó hatóság határozata rendelkezést tartalmaz, továbbá akit a nyomozó hatóság intézkedése vagy annak elmulasztása érint, panaszt tehesen.

A fentiek alapján a Testület csupán azon intézkedéseket vizsgálta éremben, amelyre a más jogág szabályozása szerint nincs jogorvoslat.

a) Mindezek alapján a Testület megállapítja hatáskörének hiányát a panaszos vérvétellel kapcsolatos panaszát illetően, ugyanis a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény

(továbbiakban: Be.) 171. § (2) bekezdése szerint a feljelentéshez csatolni kell a bizonyítási eszközöket, ha ez nem lehetséges, a megőrzésükről kell gondoskodni. A 179. § (1) bekezdése szerint, ha a rendelkezésre álló adatok alapján meghatározott személy megalapozottan gyanúsítható bűncselekmény elkövetésével, az ügyész, illetőleg – ha az ügyész másképp nem rendelkezik – a nyomozó hatóság a gyanúsítottat a 117-118. § szerint kihallgatja. A fogva lévő gyanúsítottat huszonnégy órán belül ki kell hallgatni. E határidőt attól az időponttól kell számítani, amikor a gyanúsítottat a nyomozó hatóság elé állították.

A belügyminiszter irányítása alá tartozó nyomozó hatóságok nyomozásának részletes szabályairól és a nyomozási cselekmények jegyzőkönyv helyett más módon való rögzítésének szabályairól szóló 23/2003. (VI. 24.) BM-IM együttes rendelet (a továbbiakban: BM-IM együttes rendelet) 103. § (2) bekezdése szerint a nyomozó szerv köteles már a feljelentés vételekor, illetőleg a nyomozó szerv tagjának észlelésekor – ha a késedelem veszéllyel jár, a jegyzőkönyv felvétele előtt is – minden olyan intézkedést megtenni, amely a nyomozás eredményességét, gyors teljesítését elősegíti. A (3) bekezdés értelmében késedelem nélkül intézkedni kell a személy-, illetve tárgykörözés elrendelésére, szemle tartására, véralkohol-, toxikológiai vagy vizeletvizsgálat elvégzéséhez szükséges minta vételére, és minden olyan nyomozási cselekmény végrehajtására, amelynek elmulasztása vagy későbbi elvégzése az eljárás eredményességét károsan befolyásolná. A 122. § (1) bekezdés szerint, ha a fogva tartott gyanúsított ittassága, vagy más ok miatt olyan állapotban van, amely gátolja a vallomástételben, illetve védekezésének előterjesztésében, erről jelentést kell készíteni, és a gyanúsítottat az akadályoztatás megszűnését követően kell haladéktalanul kihallgatni. A (2) bekezdés értelmében pedig, ha felmerül annak gyanúja, hogy a fogva tartott gyanúsított ittassága, vagy más ok miatt olyan állapotban van, amely gátolja a vallomástételben, illetve védekezésének előterjesztésében, haladéktalanul meg kell vizsgáltatni orvossal. Ha az orvosi vélemény szerint a fogva tartott gyanúsított ittas vagy kábítószer hatása alatt áll, intézkedni kell a szakértői vizsgálathoz szükséges vér-, illetve vizeletminta vételére.

A Be. 196. § rendelkezik a nyomozó hatóság intézkedése vagy intézkedésének elmulasztása miatti jogorvoslat (panasz) lehetőségéről, miszerint „akit az ügyész vagy a nyomozó hatóság intézkedése vagy intézkedésének elmulasztása érint, az a tudomásszerzéstől számított nyolc napon belül panasszal élhet. Nincs helye panasznak a VII. Fejezet VII. Címe szerinti bizonyítási eljárások (*szemle, helyszíni kihallgatás, bizonyítási kísérlet, felismerésre bemutatás, szembesítés, szakértők párhuzamos meghallgatása*), a nyomozás [170. § (2) bek.] és a feljelentés kiegészítésének elrendelése (172/A. §) miatt, valamint a nyomozó hatóság egyéb adatszerző tevékenysége során végzett eljárási cselekmények (178. §, 178/A. §), a tanú kihallgatása [79. § (1) bek., 181. §], és a szaktanácsadó közreműködése (182. §) miatt.”

Megállapítható tehát, hogy a panaszos által sérelmezett vérvétel egyrészt nyomozati cselekmény, másrészt pedig annak megállapítására szolgál, hogy a terhelt, jelen esetben a panaszos kihallgathatóságát megállapítsák. A cselekmény lefolytatása – akár a bizonyítás, akár a kihallgatóság megállapítása a célja – a Be. 196.§-ban szabályozott panasszal kifogásolható, ezért erre a Testület hatásköre nem terjed ki.

b) Nincs továbbá hatásköre a Testületnek a panasz azon részeire sem, amelyek szerint a panaszos nem értette meg a kirendelt tolmácsot és így nem is volt tisztában a vallomásáról felvett jegyzőkönyvben foglaltakkal, amikor azt aláírta.

A Be. 166. § (1) bekezdése szerint a nyomozási cselekményekről – ideértve az ügyész, valamint a nyomozó hatóság intézkedéseit –, ha e törvény másképp nem rendelkezik, az

ügyész, illetőleg a nyomozó hatóság jegyzőkönyvet készít. A jegyzőkönyvet a jegyzőkönyvvezető vagy a nyomozó hatóság tagja veszi fel. A (3) bekezdés előírja, hogy a jegyzőkönyvben röviden le kell írni a nyomozási cselekmény menetét akként, hogy a jegyzőkönyv alapján az eljárási szabályok megtartását is ellenőrizni lehessen. A gyanúsított és a tanú vallomását, valamint a nyomozási cselekmény során tett indítványokat és észrevételeket a jegyzőkönyvnek a szükséges részletességgel kell tartalmaznia. A kihallgatott indítványozhatja a vallomásának szó szerinti jegyzőkönyvbe foglalását. Ha az ügyész vagy a nyomozó hatóság az indítványt nem tartja indokoltnak, azt elutasítja, és egyidejűleg a kihallgatottat tájékoztatja a 85. § (5) és (6) bekezdésében foglaltakról; az indítvány elutasítását és a tájékoztatást jegyzőkönyvbe foglalja.

Az (5) bekezdés értelmében pedig a jegyzőkönyvet a nyomozási cselekményt végző ügyész, illetőleg a nyomozó hatóság tagja és a jegyzőkönyvvezető aláírja. A gyanúsított, a tanú és a tolmács a jegyzőkönyv minden oldalát aláírja. Ha a gyanúsított, a tanú vagy a tolmács a jegyzőkönyv aláírását megtagadja, a megtagadás tényét és annak közölt vagy ismert indokát a jegyzőkönyvben fel kell tüntetni.

A nyomozási cselekményen jelen lévő gyanúsított, illetve a védő jegyzőkönyvvezéssel kapcsolatos jogait a (6) és (7) bekezdés tartalmazza. „Ha a nyomozási cselekményen jelen lévő gyanúsított, védő, sértett, egyéb érdekelt, tanú vagy az érdekében eljáró ügyvéd az eljárással összefüggő esemény vagy nyilatkozat jegyzőkönyvbe vételét kéri, ez csak abban az esetben tagadható meg, ha ennek megtörténtéről az ügyésznek, illetőleg a nyomozó hatóság tagjának nincs tudomása. A jegyzőkönyvet az ügyész vagy a nyomozó hatóság eljáró tagja szükség esetén kijavítja vagy kiegészíti, a kijavítást és a kiegészítést aláírja, és arról az érdekelteket értesíti. A nyomozási cselekményen jelen voltak a jegyzőkönyv általuk történt megismerését követően a jegyzőkönyv kijavítását vagy kiegészítését indítványozhatják. A kijavítást a jegyzőkönyvben a kijavítás dátumának megjelölésével fel kell jegyezni, vagy az indítvány elutasítását az iratokban fel kell tüntetni.”

A Be. 114.§ tartalmazza a tolmács igénybevételére és a tolmácsolásra vonatkozó szabályokat: Ha nem magyar anyanyelvű személy az eljárás során az anyanyelvét, - törvénnyel kihirdetett nemzetközi szerződés alapján, az abban meghatározott körben - regionális vagy kisebbségi nyelvét kívánja használni, tolmácsot kell igénybe venni. Ha az anyanyelv használata aránytalan nehézségbe ütközne, a magyar nyelvet nem ismerő személy által ismertként megjelölt más nyelv használatát kell tolmács útján biztosítani. A Be. a szakértőre vonatkozó rendelkezései a tolmácsra is irányadók azzal, hogy a külön jogszabályban meghatározott feltételeknek megfelelő személy vehető igénybe tolmácsként; ha ez nem lehetséges, a kellő nyelvismerettel rendelkező más személy (eseti tolmács) is kirendelhető.

A jogszabály szakértőkre és a fenti kiegészítő szabály miatt a tolmácsokra is vonatkozó rendelkezései (109-111.§) szerint a szakvélemény szóbeli előadása előtt meg kell állapítani a szakértő személyazonosságát, és tisztázni kell, hogy nincs-e vele szemben kizáró ok. A szakértőt figyelmeztetni kell a hamis szakvélemény adásának következményeire. A figyelmeztetést, valamint a szakértőnek a figyelmeztetésre adott válaszát jegyzőkönyvbe kell venni. Ha a szakvélemény hiányos, homályos, önmagával ellentétben álló vagy az egyébként szükséges, a bíróság, az ügyész, illetőleg a nyomozó hatóság felhívására a szakértő köteles a kért felvilágosítást megadni, illetve a szakvéleményt kiegészíteni. Ha a szakértőtől kért felvilágosítás vagy a szakvélemény kiegészítése nem vezetett eredményre, vagy egyéb okból szükséges, más szakértőt kell kirendelni. A terhelt és a védő a nyomozás során indítványozhatja más szakértő kirendelését. A kirendelésről az ügyész határoz.

Megállapítható tehát e körben is az, hogy a jegyzőkönyvezés szintén olyan, a Be. szerinti intézkedés, mely ellen panasszal a fentebb ismertetett szabályok révén lehet élni. A tolmács alkalmatlanságát pedig szintén kifogásolhatta volna a Be. szerint a panaszos és kérhette volna másik tolmács kirendelését. Mindezek alapján a Testületnek a fenti kérdésben nincs hatásköre vizsgálatot folytatni.

c) Sérelmezte továbbá a panaszos férfi azt is, hogy a szolgálaton kívül lévő idősebbik r. főtörzsőrmester (P. J.) a köztük kialakult verekedés során megpróbálta kinyomni a panaszos szemét.

Ezzel kapcsolatban a Testület utal arra, hogy a hatáskörébe a már idézett Rtv. 92. § (1) bekezdése alapján csakis rendőri intézkedése vizsgálata tartozik, tehát olyan cselekményeket vizsgálhat felül, amik rendőri minőségben kerültek foganatosításra.

Emiatt a Testületnek elsődlegesen azt kellett vizsgálnia, hogy szolgálatba helyezésnek minősül-e P. J. r. főtörzsőrmesternek azon cselekménye, amikor – saját jelentése szerint – felmutatta a szolgálati igazolványát, és közölte, hogy rendőr. Saját hivatkozása szerint a r. főtörzsőrmester intézkedést nem akart kezdeményezni, abban bízott, hogy ha abban bízott, ha látják, hogy rendőr, befejezik a verekedést.

Az Rtv. 13. § (1) bekezdése szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve illet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

A Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 62/2007. (XII. 23.) IRM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) mindezt tovább pontosítva kimondja, hogy bűncselekmény vagy szabálysértés észlelése, valamint a közbiztonságot, a közrendet, az államhatár rendjét, a polgárok személyét vagy javait sértő vagy fenyegető veszélyhelyzet esetén, illetőleg ha illet hoznak tudomására, a rendőrt intézkedési kötelezettség terheli. A rendőr szolgálaton kívül akkor intézkedik, ha kiképzett, egészséges, nincs szeszes italtól befolyásolt, gyógyszer vagy kábító hatású más szer miatti bódult állapotban, és

a) szolgálatban lévő rendőr nincs jelen, és az értesítésével járó késedelem, az intézkedés elmaradása a bűnüldözés érdekeire, az élet- és vagyónbiztonságra másként el nem hárítható hátrányt jelentene, vagy

b) a szolgálatban lévő rendőrnek kell segítséget nyújtani.

A szolgálaton kívül fellépő rendőr intézkedése jogszerűségének elbírálására, a szolgálatban lévő rendőrről vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni. A rendőr fellépése előtt felméri, hogy rendelkezésére állnak-e azok az eszközök, amellyel a megkezdett intézkedését eredményesen be tudja fejezni, ha nem, úgy a szolgálati fellépése előtt segítséget kér. [3. § (1), (6), (7) bekezdések]

Az Rtv. 13. §-ában foglalt intézkedési kötelezettség főszabály szerint a szolgálatban lévő rendőrt terheli; szolgálaton kívül a rendőr csak kivételesen, halaszthatatlan esetben köteles intézkedni, ha arra alkalmas állapotban van. A szolgálaton kívüli rendőr akkor van intézkedésre alkalmas állapotban, ha kiképzett, egészséges, nincs szeszes italtól befolyásolt, gyógyszer vagy kábító hatású más szer miatti bódult állapotban, és felmérte, hogy rendelkezésére állnak-e azok az eszközök, amellyel a megkezdett intézkedését eredményesen be tudja fejezni (ha nem, úgy a szolgálati fellépése előtt segítséget kér). Az Rtv. 13. § (1) bekezdésének második fordulatában szereplő halaszthatatlan eset pedig –

amely szintén szükséges a szolgálaton kívüli rendőr intézkedési kötelezettségének megalapozásához – akkor áll fenn a Szolgálati Szabályzat hivatkozott rendelkezései szerint, ha szolgálatban lévő rendőr nincs jelen, és az értesítésével járó késedelem, az intézkedés elmaradása a bűnüldözés érdekeire, az élet- és vagyonbiztonságra másként el nem hárítható hátrányt jelentene, vagy pedig a szolgálatban lévő rendőrnek kell segítséget nyújtani.

P. J. r. főtörzsőrmester jelentésében leírta, hogy a bornapokon fogyasztott alkoholt – 2 dl bort 1-2 óra leforgása alatt –, az azonban nem állapítható meg, hogy a verekedés időpontjában állt-e alkohol befolyása alatt és ha igen, milyen mértékben, ugyanis a panaszos férfival ellentétben tőle nem vettek vért. A panaszosok állítása szerint azonban a r. főtörzsőrmester erősen ittas állapotban volt. A szolgálaton kívüli rendőr intézkedési kötelezettségével kapcsolatban megállapítható, hogy a halaszthatatlan eset jogszabályi feltételei közül több fennállt ugyan, a Szolgálati Szabályzat 3. § (6) bekezdésének első fordulata szerint viszont a r. főtörzsőrmester nem volt intézkedésre alkalmas állapotban, nem volt ugyanis teljes bizonyossággal feltehető, hogy nem állt – akár csak csekély mértékben is – alkoholos befolyásoltság alatt. Ennek megfelelően adott esetben a helyes eljárás az volt, hogy értesíti a rendőrséget a történetekről – amelynek a r. főtörzsőrmester eleget is tett.

A Testület álláspontja szerint azzal azonban, hogy a telefonos bejelentést követően felmutatta jelvényét és közölte, hogy rendőr, továbbá e minőségére való hivatkozással felszólította a másik csoport tagjait, hogy fejezzék be a verekedést - még akkor is, ha a további konfliktus megelőzése volt a célja és a továbbiakban nem kívánt intézkedni - formálisan szolgálatba helyezte magát úgy, hogy annak törvényi feltételei nem álltak fenn. Ennek megfelelően a Testület megállapította hatáskörét a P. J. r. főtörzsőrmesternek a szolgálatba helyezést követő cselekményeivel kapcsolatban.

Ugyanakkor tekintettel arra, hogy az igazolvány felmutatását egyedül a törzsőrmester jelentése említi, és e szerint a verekedésre még az igazolvány felmutatását megelőzően került sor, a Testület arra az álláspontra helyezkedett, hogy a panaszos és a törzsőrmester közötti verekedéskor a törzsőrmester még szolgálaton kívül volt, ezért a panasz ezen részének érdemi vizsgálatára nincs a Testületnek hatásköre.

IV.

Ezt követően a Testület megvizsgálta a hatáskörébe tartozó intézkedéseket.

A panaszos az alábbiakat sérelmezte:

- előállítását, ruházatának átvizsgálását, a bilincshasználatot,
- leütötték gumibottal, amikor engedelmessé akart a rendőri felszólításnak,
- minősíthetetlen hangnemben beszéltek vele a helyszínen intézkedő rendőrök,
- a beszállítás során megverték a rendőrök
- a beszállítás közben azzal fenyegették, hogy mindent megtesznek azért, hogy vallomást tegyen,
- P. J. r. főtörzsőrmester a kapitányságon háromszor is leköpte és ezt a többi rendőr tétlenül szemlélte,
- amikor tiltakozott, ismételt gumibottal ütötték.

1) A panaszos vonatkozásában a Testület először előállítását, annak időtartamát, a ruházatának átvizsgálását, illetve a vele szemben alkalmazott bilincshasználatot vizsgálta meg.

a) A panaszos előállításáról szóló jelentés szerint a panaszossal szemben az Rtv. 33. § (2) bekezdés b) pontja alapján bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható személy előállítása foganatosítására került sor. Az intézkedés során bilincs kényszerítő eszközt alkalmaztak, az Rtv. 48. § c) pontja alapján, szökés megakadályozása érdekében. A kényszerítő eszköz alkalmazására figyelmeztetés történt. Bilincset 1 óra 30 perctől 1 óra 45 percig a 62/2007.(XII. 23.) IRM rendelet (továbbiakban Szolgálati Szabályzat) 60. § (4) bekezdés b) pontja szerint kezek előre, illetve hátra bilincselésével alkalmaztak.

A Testület elvi éllel szögezte le korábbi állásfoglalásaiban, hogy hatásköre az Rtv. 92. §-a alapján nem terjed ki a panaszos cselekményének büntetőjogi minősítésére, abban az esetben azonban, amikor az előállítás alapja az intézkedő rendőr megítélése szerint bűncselekmény elkövetésének gyanúja, nem tartózkodhat attól, hogy a panaszos által tanúsított magatartást vizsgálati körébe vonja. Amennyiben ugyanis a Testület tartózkodna a panaszosi magatartás minősítésétől, úgy lemondana arról a jogáról, hogy állást foglaljon a rendőri intézkedés (jelen esetben az előállítás) jogszerűsége tekintetében. A Testület hatásköréből adódóan tehát nem foglal állást abban, hogy megtörtént-e a bűncselekmény, amelyre hivatkozással előállították a panaszost, viszont az intézkedés jogszerűségének megítéléséhez állást kellett foglalnia arról, hogy legalább az intézkedés alapjához, annak kiváltásához szükséges mértékű gyanú fennállt-e, ami az előállítást indokoltá teszi.

Az Rtv. 33. § (2) bekezdés b) pontjában megfogalmazott gyanút meg kell különböztetni a büntetőeljárás elrendeléséhez szükséges megalapozott gyanú fokától, amely szigorúbb mércét képvisel, az előállításhoz ugyanakkor nincs szükség e szigorúbb mérce fennállásának vizsgálatára, a személyi szabadság ilyen jellegű korlátozásához elegendő az egyszerű gyanú.

A Büntető törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény (továbbiakban: Btk.) 271. § (1) bekezdése szerint garázdaság vétségét követi el és két évig terjedő szabadságvesztéssel, közérdekű munkával vagy pénzbüntetéssel büntetendő, aki olyan kihívóan közösségellenes, erőszakos magatartást tanúsít, amely alkalmas arra, hogy másokban megbotránkozást vagy riadalmat keltsen, ha súlyosabb bűncselekmény nem valósul meg.

A jelentések szerint a panaszos férfi előállításáról a helyszínrre érkező r. törzszászlós (L. I.) döntött, akit társaival a bejelentő szolgálaton kívül lévő r. főtörzsőrmester telefonhívására az ügyeletes tiszt utasított a verekedés helyszínén való megjelenésre. A helyszínen a r. főtörzsőrmester átvette az intézkedés levezénylését és tájékozódott a történetekről. Elsősorban a bejelentő szolgálaton kívül lévő r. főtörzsőrmestertől és testvérétől kapott tájékoztatást, de a panaszos előállításáról készült jelentésből kiderül az is, hogy több szemtanút is meghallgatott és ezek alapján döntött úgy, hogy a panaszos férfi és társa garázdaság bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható.

Tekintettel arra, hogy az Rtv. 33. § (2) bekezdésben megfogalmazott okok az eljáró rendőr mérlegelésére bízzák az előállítás foganatosítását („a rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt”), a Testületnek azt is meg kellett vizsgálnia, hogy az előállítás jogalapjának fennállásán túl, milyen érvek szóltak az előállítás azonnali foganatosítása mellett.

A Megyei Rendőrfőkapitányság vezetőjének összefoglaló levele szerint bűncselekmény gyanúja miatt az eljáró rendőrök halaszthatatlan nyomozási cselekményeket foganatosítottak a panaszossal szemben, illetve a panaszos előállításáról döntő r. törzsszázlós jelentésében hivatkozik arra, hogy az intézkedés szükséges és indokolt volt az eljárás eredményes lefolytatása érdekében.

A Testület elfogadta az intézkedő rendőrség azon érvelését, hogy az előállítást halaszthatatlan nyomozati cselekmények foganatosítása tette szükségessé, mivel a Testület álláspontja szerint a panaszos és társa esetében az előállításukat mind a véralkoholszint azonnali ellenőrzése, mind a kihallgatásuk indokolta.

Mindezek alapján a Testület megállapította, hogy jogszerűen került sor a panaszos előállítására, ugyanis az előállításához szükséges egyszerű gyanú a helyszínen lévők elmondása alapján megállapítható volt, ezért a panaszos személyi szabadságának korlátozására jogszerűen került sor. Annak a megítélése azonban, hogy a panaszos elkövette-e a garázdaság vétségét, nem tartozik a Testület hatáskörébe, arról a büntetőügyekben eljáró bíróság jogosult dönteni.

b) Az Rtv. 33.§ (3) bekezdése szabályozza az előállítás időtartalmát, miszerint A Rendőrség az előállítással a személyi szabadságot csak a szükséges ideig, de legfeljebb 8 órán át korlátozhatja. Ha az előállítás célja még nem valósult meg, indokolt esetben ezt az időtartamot a rendőri szerv vezetője egy alkalommal 4 órával meghosszabbíthatja. Az előállítás időtartamát a rendőri intézkedés kezdetétől kell számítani.

Az Rtv. a rendőrség kötelezettségévé teszi azt is, hogy az előállítottat szóban vagy írásban az előállítás okáról tájékoztatni kell, és az előállítás időtartamáról részére igazolást kell kiállítani.

A rendőrség által rendelkezésre bocsátott iratanyagból kitűnik, hogy a panaszos előállítására 2009. október 3. napján 1 óra 20 perctől 7 óráig került sor. Az előállítás időtartama alatt a helyi kórházba vérvételre szállították át a panaszost, és ezt követően 5 óra körül visszaszállították a Rendőrkapitányságra, ahol 6 órakor átadták a Bűnügyi Osztálynak, ahol megtörtént a gyanúsított kihallgatása és ezt követően 7 órakor lett szabadon bocsátva.

A Testület megállapította, hogy az előállítás időtartalma nem lépte át az eljárási cselekmények lefolytatásához szükséges időtartamot, az előállítás kapcsán a szükséges igazolások és tájékoztatások átadásra kerültek a panaszos részére, ezért az előállítás végrehajtása ekörben szabályszerűen történt.

c) A ruházat átvizsgálásra vonatkozóan az Rtv. 31. § (1) bekezdése tartalmaz rendelkezéseket, ezek szerint, akivel szemben személyi szabadságot korlátozó intézkedést foganatosítanak, annak ruházatát a rendőr a támadásra vagy az önvészély okozására alkalmas tárgy elvétele végett, előzetes figyelmeztetés után átvizsgálhatja.

Tekintettel arra, hogy egyrészt a Testület a panaszos előállítását jogszerűnek minősítette, másrészt arra, hogy a panaszos és társa a gyanú szerint erőszakos magatartást tanúsítottak, bűncselekményt követtek el, a Testület indokoltnak tartja a panaszos ruházatának átvizsgálását, ugyanis a helyszínen nem volt egyértelműen kizárható, hogy nem tart magánál támadásra vagy önvészély okozására alkalmas tárgyat.

d) A bilincshasználatról az Rtv. 48. §-a rendelkezik, eszerint a rendőr bilincset alkalmazhat a személyi szabadságában korlátozni kívánt vagy korlátozott személy önkárosításának megakadályozására, támadásának megakadályozására, szökésének megakadályozására, illetőleg ellenszegülésének megtörésére.

A csatolt 07040/501904/2009/id sz. kényszerítő eszköz alkalmazásáról szóló jelentés a jelen esetben a bilincshasználat okaként a fent hivatkozott szakasz c) pontját, azaz a személyi szabadságában korlátozni kívánt vagy korlátozott személy szökésének megakadályozását jelöli meg.

A II. pont alatt ismertetett rendőri jelentések egybehangzóak a tekintetben, hogy a panaszost és terhelttársát kezüket hátrabilincselve állították elő, mert agresszívak és láthatóan ittasak voltak, ezért a Testület vizsgálta a b) pont fennállását is. Ennek eredményeként arra a következtetésre jutott, hogy a rendőri jelentések tartalmával ellentétes panaszosi előadással szemben a rendőrségi iratokat fogadja el az események valós leírásaként. Úgy ítélte meg ugyanis, hogy az a körülmény, hogy a panaszossal szembeni intézkedés kiváltó oka egy verekedés vagyis garázda és erőszakos magatartás volt, kellően megalapozza az Rtv. 48.§ b) pont szerinti ok alkalmazását.

A fentiek miatt a Testület elfogadta a rendőrség azon hivatkozását, hogy a panaszos agresszív magatartása és a szökés veszélye miatt került sor a bilincs alkalmazására. Tekintettel arra, hogy a helyszínen intézkedő rendőrök nagyobbik csoportja a helyszín biztosításában vett részt az intézkedés ideje alatt kialakult kisebb, nézelődő tömeg miatt, így a gyanúsítottakkal szemben a ruházatátvizsgálásában és a bilincs alkalmazásában ténylegesen csupán négy rendőr vett részt. A Testület álláspontja szerint a ténylegesen intézkedő rendőrök száma és a gyanúsítottak magatartása miatt ezért fennállt a szökés veszélye, és így a bilincs alkalmazását a Testület jogszerűnek minősítette.

Ugyanakkor felhívja a figyelmet arra, hogy amennyiben a rendőrség a rendőri jelentésekben a bilincskalkalmazásának okaként az agresszív magatartást is megjelöli, mint az intézkedés jogalapját, akkor a fent hivatkozott szakasz b) pontját („a rendőr bilincset alkalmazhat a személyi szabadságában korlátozni kívánt vagy korlátozott személy támadásának megakadályozására”) is meg kell jelölnie konkrétan a kényszerítőeszköz alkalmazásáról szóló jelentésben.

2) A panaszos sérelmezte azt is, hogy minősíthetetlen hangnemben beszéltek vele a helyszínen intézkedő rendőrök, a kapitányságon pedig a bejelentést tevő r. főtörzsőrmester (P.J.) leköpte, a többi ott tartózkodó rendőr pedig mindezt tétlenül szemlélte.

A bejelentő r. főtörzsőrmester (P.J) jelentésében nem tett említést arról, hogy konfliktusba keveredett volna a rendőrkapitányság épületén belül a panaszossal, annyit ír csak, hogy amikor megérkezett, látta a folyosón a verekedést kezdeményező férfit, a panaszosról azonban nem szól. Jelentése szerint a nyomozók bekísérték az egyik irodába, ott tartózkodott közel két óra hosszan, majd a kihallgatást követően elhagyta a rendőrség épületét.

A bejelentő r.törzsőrmester testvére (P.Á) jelentésében szintén nem tett említést arról, hogy a rendőrség épületén belül bármiféle összetűzés történt volna. Ugyanakkor előadta, hogy amikor gyalogosan megérkeztek testvérével és barátnőjével a rendőrség épületébe, akkor látta, hogy a támadó férfi a falhoz volt állítva, az osztrák pedig egy széken ült. A r.

törzsőrmester barátnőjével bement az előtéréből nyíló folyósóra és ott váraakoztak, amíg meghallgatták őket.

A Testület megvizsgálta a kapitányság épületében tartózkodó rendőrök jelentéseit, azok azonban nem szólnak semmilyen konfliktusról. A sárbogárdi rendőrség állományába tartozó r. főhadnagy (T.A), és a r. törzssászlós (E.I.) jelentésében pedig még azt is külön kiemelte, hogy az előállítottak a kapitányság épületében higgadtan, csendben viselkedettek, nem voltak agresszívek. A M.városi rendőrök által intézkedés alá vont személyeket sem ő, sem beosztottjai nem bántalmazták, ottlétük alatt sem szem, sem fültanúja nem volt bántalmazásnak. Megjegyzi, hogy ha történt volna ilyen, akkor a panaszos megjegyyezhetette volna az állítólagos bántalmazók rendfokozatát, azonosító számát, mert az jó látható módon, a ruházatukon el volt helyezve.

A helyszínen a panaszossal szemben alkalmazott hangnemmél kapcsolatban a jelentések szintén nem tartalmaznak értékelhető információt, az intézkedés levezénylését magára vállaló r. törzssászlós (L. I.) jelentésében ugyan leírja, hogy ő beszél angolul, így amíg nem érkezett meg a tolmács, néhány mondatot beszéltek, megkérdezte a panaszost a történetéről, erre azonban nem a helyszínen, hanem a rendőrkapitányság épületében került sor. Arra emlékszik, hogy azt mondta neki a panaszos, hogy eddig szerette a magyarokat, de most már nem, mire ő azt válaszolta, hogy „nem kell balhézni, és akkor nem kerül a rendőrségre az ember”. Mindezekon kívül a S. városi rendőrök jelentésében szerepel arra utaló adat, hogy egy egyenruhás, illetve egy civil ruhás rendőr kérdezte a panaszost az adatairól angolul, erre azonban szintén már a rendőrkapitányságon került sor.

Mindezek alapján a Testület nem tudott megnyugtatóan állást foglalni arról, hogy sérült-e a panaszos emberi méltóságához fűződő joga, ugyanis az ellentmondó információk miatt nem volt lehetősége felderíteni, hogy megtörténtek-e a panaszos által sérelmezett események.

3) A panaszos beadványában sérelmezte, hogy az intézkedő rendőrök először figyelmeztetés nélkül leütötték egy gumibottal, aztán megverték az előállításához használt gépjárműben, majd amikor a bejelentő r.törzsőrmester leköpte a rendőrkapitányság épületében és ő ezt sérelmezte, akkor ismételen gumibottal ütötték meg.

a) Az ismertett rendőri jelentések egybehangzóak a tekintetben, hogy a panaszos és társa láthatóan ittas és agresszív volt az intézkedés idején.

A megyei rendőrfőkapitány 2009. november 11-én kelt összefoglaló leveléből kitűnik, hogy az intézkedés során a panaszossal szemben először testi kényszerít, majd bilincset és ruházatátvizsgálást alkalmaztak.

A 07040/501904/2009 sz. előállítás végrehajtásáról/kényszerítő eszköz alkalmazásáról szóló jelentés csupán a bilincs használatát rögzíti, 1 óra 30-tól 1 óra 45 percig terjedő időtartamra.

A rendőri jelentések – szemben a panaszos állításaival - egyike sem említi, hogy a helyszíni intézkedés során a panaszossal szemben gumibotot alkalmaztak volna. ☹

A rendőrbot alkalmazására vonatkozó előadások olyan mértékű ellentmondásban vannak egymással, hogy a Testületnek nem volt lehetősége felderíteni, hogy

megtörténtek-e a panaszos által sérelmezett események, és így nem tudta megállapítani a panaszos emberi méltósághoz való jogának és a testi épségéhez való jogának sérelmét.

b) A rendőrautóban az előállítás során a panaszos által sérelmezett bántalmazást valamennyi intézkedő rendőr tagadta mind az intézkedést követően elkészített, mind a pótlólag beszerzett kiegészítő jelentésében. Az intézkedést levezénylő r.zászlós (L.I.) pedig nem tudott a panaszbeadványban kifogásolt eseményekkel kapcsolatosan nyilatkozni, mert a másik gépjárműben foglalt helyet.

A panaszos beszállítását végző sárbogárdi r. hadnagy (T.A) és r.zászlós, körzeti megbízott (B.Zs.) jelentéseikben rögzítik, hogy már a helyszíni intézkedéskor is hámsérülései voltak a panaszosnak, amik tipikusan verekedésből származóak voltak.

A rendőri jelentések rögzítik, hogy a panaszos a vérvételt követő orvosi vizsgálat során nem panaszolt semmilyen sérülést, noha tolmács is jelen volt, tehát a nyelvi nehézségek ebben a panaszost nem akadályozták.

A panaszos által csatolt látlelet szerint a koponyán törésre utaló jel fizikálisan nem volt igazolható, az elkészített röntgenfelvételeken traumás csonteltérés nem volt látható. Csupán a homlokon, bal oldali csípőlapát felett található hámsérülés. A vizsgálatot végző orvos diagnózisa külön megnevezés nélküli módon elkövetett testi sértés.

A panaszos magatartása és a sérülései nem igazolják ugyan a panaszos előadását, de azokat nem is döntik azt meg, ezért a Testületnek az egymással ellentétes bizonyítékok mérlegelésével sem állt módjában felderíteni, hogy ténylegesen megtörténtek a panaszos által sérelmezett események, ezért nem tudta megállapítani a panaszos emberi méltósághoz és testi épségéhez való jogának a sérelmét.

c) A panaszos által sérelmezett, a rendőrkapitányság épületében történt ütlegetés vonatkozásában a panaszos előadása és a rendőrségi jelentések álltak egymással szemben.

A panaszos előadása szerint az öt korábban angolul kérelmező férfi vesén ütötte az előállítás ideje alatt, amikor sérelmezte, hogy a bejelentő r.törzsörmester leköpte. A panaszos előadása szerint ez az angolul tudó rendőr abban az autóban ült, amiben őt is behozták.

A rendőri jelentések egybehangzóan rögzítik, hogy a panaszos beszállítását a sárbogárdi rendőrök végezték, a panaszos ugyanakkor nem tudott a rendőrrel további leírást adni.

A rendőri jelentések megegyeznek abban, hogy a panaszosra, a barátjára és a feleségére a beszállítást követően a Sárbogárdi Rendőrkapitányság beosztottjai felügyeltek. Valamennyi jelentés tagadja a bántalmazás megtörténtét.

Az intézkedést levezénylő móri rendőrség kötelékébe tartozó r.törzszászlós (L.I.) jelentése rögzíti, hogy a panaszost és a feleségét az előtérben, míg a barátjukat az előállító helyiségben helyezték el. A panaszossal a rendőrség épületében ő váltott néhány szót a panaszossal angolul, amíg nem érkezett meg a tolmács, azonban a felügyeletét nem ő végezte, mert ő a jelentéseket írta és a panaszos feleségének személyazonosságát próbálta igazolni. Rögzíti, hogy a panaszost nem abban a gépjárműben szállították be, amiben ő foglalt helyet, mert ő a panaszos feleségének beszállításáról gondoskodott.

A törzszászlós előadását megerősítik a sárbogári rendőrség kötelekébe tartozó, a panaszos beszállítását végző és a későbbiekben a panaszos társát felügyelő r.zászlós (V.J) és r. főtörzsrőmester (B.R.) jelentései is tekintetben, hogy a panaszossal egy egyenruhás és egy civil móri rendőr beszélt angolul a rendőrség épületében.

A szintén a gépjárműben tartózkodó r.törzsrőmester (E.I.) jelentésében leszögezte, hogy a beszállítás 2-3 percig tartott, ez idő alatt nem kommunikáltak, a panaszos higgadtan viselkedett.

A rendelkezésre álló adatokból a fentiek alapján kétséget kizáróan sem a panaszossal angolul a gépkocsiban kommunikáló rendőr személye, sem a bántalmazás ténye nem állapítható meg, ezért a Testület a panaszos emberi méltóságához és testi épségéhez való jogának sérelmét nem tudta megállapítani.

Megjegyzi egyebekben a Testület, hogy a Legfőbb Ügyészség Nyomozás Felügyeleti és Vádalkészítési Főosztály, illetve a Megyei Főügyészség által, a Testület részére nyújtott tájékoztatás alapján megállapítható, hogy az ügyészség hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás büntette, könnyű testi sértés büntette, illetve vétsége, továbbá hatósági eljárás akadályozása büntette tárgyában folytatott nyomozást.

Mindezek a panaszban foglaltak közül az alábbiakat érintették: A panaszos felesége vonatkozásában kezének erőteljes módon történő megragadását, a panaszos férfi vonatkozásában pedig a gumibottal való megverését, a rendőrségi kisbuszban történő bántalmazását, illetve a rendőrök általi fenyegetését vizsgálta az ügyészség.

A Sz. Városi Nyomozó Ügyészség a tanúk meghallgatása, illetve a kirendelt orvos-szakértő szakvéleménye alapján a 2010. április 8-án kelt Nyom.272/2009/37. számú határozatában a Be. 190. § (1) bekezdés b) pontja alapján, bűncselekmény megállapíthatósága hiányában. A határozat ellen a feljelentők (vagyis a panaszosok) panasszal éltek, amelyet a Megyei Főügyészség a 2010. május 11-én kelt határozatával elutasított.

IV.

Fentiekre tekintettel a Testület a panaszt nem találta megalapozottnak.

Az Rtv. 93. §-ának (2) bekezdése szerint a Testület az alapvető jogot nem sértő intézkedéssel szemben előterjesztett panaszt az intézkedést foganatosító szerv vezetőjéhez átteszi, illetve ha az áttétel ellen a panaszos panaszában előzetesen tiltakozott, az eljárást megszünteti. Mivel a panaszos az áttétel ellen előzetesen nem tiltakozott, a Testület a rendelkező részben foglaltak szerint döntött.

A Testület az áttétellel kapcsolatosan megjegyzi, hogy megfontolásra ajánlja a rendőrségnek, hogy a kizárásra és az érintettségre tekintettel ne az intézkedést foganatosító szerv bírálja el a panaszt, hanem a felettes szerve.

Megjegyzi ugyanakkor a Testület, hogy súlyosan aggályosnak tartja, hogy a jelen ügyben a rendőrség a bejelentést tevő, szolgálaton kívüli rendőrök előadásait kezdetektől fogva tényként fogadta el, nem vizsgálva ezen személyek esetleges büntetőjogi felelősségét. Szintén aggályosnak tartja a Testület, hogy a M. városi Rendőrkapitányság az elkövetés napján azonnalos cselekményként foganatosította a panaszos és gyanúsított társa kihallgatását, annak ellenére, hogy az eljárás későbbi szakaszában kérte a kizárását érintettség miatt, ugyanakkor nem közölt olyan körülményt, ami az azonnalos cselekményt megalapozta volna.

Budapest, 2010. december 01.

Dr. Juhász Imre
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes, előadó testületi tag

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf
testületi tag

Független Rendészeti Parasztestület